

ATÂT DE SINGUR

Irimescu Daniel

Atât de singură rămâi
Privind din urmă-mi pasul,
Printre suspine și nevoi,
Ce ți-au uscat și glasul.

Din când în când mă mai întorc
Din cer, pe-un vechi drumeag
Și-n ochii-ți plânși, parcă revăd,
Cum mă aștepti la tine-n în prag.

M-aș scoborî să te-mpresor
Cu brâu de Lună plină,
Și cu-un sărut de veșnic foc,
Să te prefac, Lumină!

Și-n calea mea vreau să te țin
Să-mi lumini' timpul nesfârșit!
Când obosit de-atâta drum,
O clipă cred că s-a sfârșit!

Rog tainic cerul să-mi dezlege
Strânsoarea ce m-a ținut,
În lumea-mi veșnică și rece
Unde hazardu-am biruit.

Mă sting încet de-atâta dor
În fiecare răsărit,
Ce mă ascunde de-al tău ochi,
Ca să mă nasc în asfințit.

Rup depărtarea ce mă ține
Pe harta inimii stingher,
Cu patima ce mă aprinde,
Să ard în focu-ți efemer.

Și mistuit de-a ta iubire
Pătrund al vieților mister,
Iar din cenușa ce-mi rămâne
Să-nviu la braț cu tine-n cer.

Atât de singur nu mai vreau
Să-mi depăn nemurirea,
Mai bine bat la porți de rai,

POEZII ONLINE

Gustându-ti blând iubirea.